

من مصر نشر عام ١٩١٥ . بيد أنه يقلل - في هذه القصة - من الطلاق
الصفات السلبية على مصر والمصريين . بل انه يصور عالمية المدن المصرية
الرئيسية . كما يتحدث عن تعايش مختلف الجنسيات في هذه المدن في
أمن وسلام . وأنهم يحافظون على عاداتهم وتقاليدهم . ويتحدثون بلغة
أوطانهم دونما ضغط من أهل البلاد عندهم . وأن الهدف من مقدم هؤلاء
الناس الى مصر هو الارتزاق والثراء ثم العودة مرة أخرى الى بلادهم :
وقليل منهم من يقيم في مصر بصفة دائمة فيفدئسح المصريون لهم الصدور،
ثم يقول برنر :

ולא, אלה אינם הכעלים האמיתיים של מצרים
אלה לא זקומה ולא זכונה לעתיד לבוא

(٢٤)

« لا ليس أولئك هم أصحاب مصر الحقيقيون ، أولئك لن يعمرها
أو يبنوها في المستقبل » أما أصحاب مصر في رأيه فهم :

«أنשים גבוהי-קומה, בעלי צוארים חזקים, הררי-
שרירים על השכם. פנים שזופים ביותר ועינים
גדולות פקוחות לרוחה ומפיקות בהירות ונדירות.
באדרות רחבות, להות וכחולות, ממעל לחלוקים.
ארוכים ומתנוצצים בשלל צבעים, שאזורים רחבים
הדקו אותם במתנים, התהלכו האנשים האלה, חשובים
וגאים, והתרבושים עם המטפחות פרצופיהם דומים
לפסלים אשר במוזיאון של קהיר. הלכות, החבושים
בראשיהם הזקופים כולם אמרו מלכות!»

(٢٥)

« أناس طويلو الهامة ، ذوو أعناق قوية ، على كاهلهم جبال من
الآثار ، وجوعهم سمراء للغاية ، عيونهم واسعة مفتوحة عن آخرها
ويشع منها النور والسخاء والكرم : ترتدى نساؤهم عباءات واسعة ،